

**Badische Landesbibliothek Karlsruhe**

**Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe**

**Tractatus de sacramento poenitentiae - Cod.  
Ettenheim-Münster 215**

**Zugmeyer, Martin**

**[Marmoutier im Elsass], 1712**

Quaestio 5ta

[urn:nbn:de:bsz:31-118991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-118991)

241.

Pontif. certo quæsi sit; alij ita hodie penitus indubitalos ei illas, quæ ad  
 præcipuum Pontifici de Civitate ordinis sui per Hispaniam procuratoris gene-  
 ralis anno 1673. die 19. Decemb. in se ipsa præcipua locum, ac viginti  
 ubi quædam sunt, scilicet ubi quædam ac sacra quædam res, aliquam huius  
 ordinis dicitur devotè orantibus pro pace Christianorum Principum quædam  
 Cæmense dicitur sigillatim cuius iustitiam et quædam nobis à Franco quædam  
 permissu et approbatione superiorum auctoritate reimpresor salisburgi  
 anno 1674. 2do facta illa est: quæ egi hæc nra indulgentia  
 quædam fuerint et annis ante relationem dicitur quædam; de his in  
 dicitur decreto nec sit mentio specialis, ut patet legenti, nec generalis, quæ  
 generaliter si revocatur indulgentiis regularibus quædam nisi eas, quæ ante dicitur  
 Pauli s. t. quædam, et per dicitur alijdem Pontif. dicitur p. t. revocata  
 p. t. limitata iam fuerant.

Quæstio 5ta.  
 De  
 Forma Sacramenti Penitentia.

Suspono hinc certum apud Catholicos esse quædam paucissimos in quædam  
 Pallidanga quædam huiusmodi sita a fidelibus requirant verba facta et  
 ad eamque nulli, nec alia signa verbi æquivalentia in ullo casu sufficere  
 potest, sicut sufficere potest in iudiciis huiusmodi et in iudicio Matru. hoc h  
 cum ex sola Dei volente penitentia diuina rogari potest quædam ex huiusmodi  
 huiusmodi ex perpetua traditione et præcipua dicitur quædam magister dicitur Florent.  
 in decreto unionis et dicitur huiusmodi. 2do declarantur, factum huiusmodi  
 plantæ in alij verbis miri ego huiusmodi absolvo; quare huiusmodi quædam  
 uno in quædam verbis quædam huiusmodi facta absolutoris. 2do quædam huiusmodi huiusmodi.  
 3to. an absolutio dari potest et debet, et deprecatorie. 4to an potest subdicatione  
 dari. 5to an uni à pluribus et ab uno pluribus sit dari potest. quædam huiusmodi  
 articulis expendantur.

# Oratio inq.

## In qbz Verbis specialis expressio facta absolutionis.

In h. Rituale Romanum, ut et n. v. et alia passim. Dicitur quod si quis  
 absoluerit poenitentem ordinarie plura verba profert debet. Si vero recitat  
 illud: miserere et indulgetiam. r. d. in propria manu profert. Ita  
 n. d. q. de absoluita. Sic Germanus Cuius super frontem ait. ego  
 te absoluo. Undem subdit p. d. n. d. q. de absoluita. ex h. am. c. l. v. m. e.  
 q. ad absolutionem proprie dicitur n. s. s. n. d. q. ad absolutionem et q. ad absolutionem. Verba  
 illa ego te absoluo a peccatis tuis in nomine Domini. Si e. in propria manu recitatur  
 ipsum rituale Romanum dum dicit. Ep. in. c. 2. ubi postquam dicitur facta  
 poenitentia recitatur e. in illis n. d. q. de absoluita. Verba illa ego te absoluo  
 q. d. n. d. q. de absoluita. Verba illa ego te absoluo a peccatis tuis in nomine Domini  
 ad ipsa h. d. q. de absoluita. Verba illa ego te absoluo a peccatis tuis in nomine Domini  
 a n. d. q. de absoluita. Verba illa ego te absoluo a peccatis tuis in nomine Domini  
 s. d. q. de absoluita. Verba illa ego te absoluo a peccatis tuis in nomine Domini

**Proposicio.** Verba facta specialiter in his duobus verbis Te absoluo  
 e. q. d. n. d. q. de absoluita. Verba illa ego te absoluo a peccatis tuis in nomine Domini  
 s. d. q. de absoluita. Verba illa ego te absoluo a peccatis tuis in nomine Domini  
 s. d. q. de absoluita. Verba illa ego te absoluo a peccatis tuis in nomine Domini

Ab initio illa verba q. d. n. d. q. de absoluita. Verba illa ego te absoluo a peccatis tuis in nomine Domini  
 s. d. q. de absoluita. Verba illa ego te absoluo a peccatis tuis in nomine Domini  
 s. d. q. de absoluita. Verba illa ego te absoluo a peccatis tuis in nomine Domini  
 s. d. q. de absoluita. Verba illa ego te absoluo a peccatis tuis in nomine Domini

Et in r. d. q. de absoluita. Verba illa ego te absoluo a peccatis tuis in nomine Domini  
 s. d. q. de absoluita. Verba illa ego te absoluo a peccatis tuis in nomine Domini  
 s. d. q. de absoluita. Verba illa ego te absoluo a peccatis tuis in nomine Domini

Quod autem qui offensam passus ab alio in vulgari hominum sermone nil aliud dicit  
 solum dum vult remittere iniuriam qm. ego d. d. n. d. q. de absoluita. Verba illa ego te absoluo a peccatis tuis in nomine Domini  
 s. d. q. de absoluita. Verba illa ego te absoluo a peccatis tuis in nomine Domini  
 s. d. q. de absoluita. Verba illa ego te absoluo a peccatis tuis in nomine Domini

nos remittere petra in nos misit. item si Quae forensis relato delicti dicitur  
absolvo te, censeri absolvo te a culpa reum qd.

**For. Catech. Trid.** a Deo s. Ho approbata ex parte aperiit de qua for  
sentit peccata ee hoc verba absolvo te.

**Primo.** Verba illa absolvo te si indifferentia ad sigandam & absolventem  
a censuris & a peccatis & delicto subiciunt. denno petra sua claribz qd  
solis si sufficiunt ad sigandam offam facti.

**R. G. anj.** si indifferentia si profertur extra circumstantias indici sentit. anj  
non profertur super personam petra sua qd se sum. si. anj. et sub voce si. si. qd.

verba illa in talibz circumstantiis prolata sufficiunt detrahi ad sigandam absolventem  
sentem a peccatis et extra eoz circumstantias prolata nung detraha sentem ad sigandam  
Insp. 3. si ex euzmodi circumstantiis solus equivoco verbi ego absolvo illudqz  
detrahi ad sigandam absolventem a peccatis n' erit necesse ul' adjuvior pariter se ad  
certandam personam q absolventi saltem qd qd.

**Obi.** sola vox h' n' e' neqz adjuvior pronomen demonstrativum. Te si sola  
vox absolvo ex circumstantiis detraha ad sigandam absolventem huiusmodi qd  
alteri personae. Insp. 3. qd.

**Obi.** vox absolvo te prolata super qd se sum, et pronomen absolventem  
de peccatis ex tali circumstantia sufficiunt detrahi ad sigandam peccata absolventem  
a peccatis qd a censuris & qd. sola vox absolvo ex euzmodi circumstantiis.

**R. N. qd.** nullum argenti. disparitatis e' qd ex perpetua traditione dicit qd  
Christi sui instituisse sentem peccata sub in illo n' nung ne in capto solventis  
personam recipiendum explicite detrahi n' long' circumstantias, sed vocem ex sua

in propria delectam ad sigandam talem personam cum h' aliunde voluerit hanc  
baptizo & absolvo ex circumstantiis solis detrahi potest ad sigandam libere ad peccata  
hunc e' supra hanc argenti ex pariter indici hunc, qd talis solent qd.

ubi tacet p' persona; sufficiunt i huiusmodi qd perit e' volens huius  
insufficiunt sentem peccata ul' voluerit exprimi personam absolventem.  
Insp. 3. in sentem peccata n' natio exprimit personam absolventem qd absolventem.

**R. N. qd.** qd persona absolvens salis intelligi qd solam vocem absolvo prolata in  
una persona, sic e' aliam et personam absolventem exprimit n' h' persona q absolventem.

Art. 2. in sua absolutio[n]e necesse e[st] exprime[re] auctoritate[m] illius, cuius pot[est]e  
sacerdos absoluit, q[uo]d n[on] sufficiunt haec verba, absolvo te a peccatis tuis in nomine  
S[an]ctae Trinitatis.

Ad. 1. q[uo]d id necesse sacra script[ur]a: neq[ue] in Eccl[esi]a dicitur. offerri pot[est] in vobis  
S[an]ctae Trinitatis simplici[n]e oratione e[st] ad formam absolutio[n]is, imo q[uo]d magis colligitur  
ex instructio[n]e huiusmodi ubi dicitur, simpliciter q[ui]buld potestatem absolventi t[er]m[in]andi  
pot[est]a, sine dubio an adesse in vobis, sicut dicitur, si vobis potestatem in vobis  
in absolutio[n]e, sicut adesset in instructio[n]e bap[te]m. quare t[er]m[in]i s[an]cti non aut libitum e[st]  
sacerdoti opponere t[er]m[in]i omittere illa verba in hoc bap[te]m. sed magis sicut ordinari solent.

Art. 2. imo ad valore[m] facti. Sed adhiberi so[n]t per eadem p[ro]p[ri]etate[m] q[uo]d n[on] h[ab]ent dicitur  
in Evangelio, atq[ue] Eccl[esi]a dicitur, haec verba absolvo te a peccatis tuis in nomine S[an]ctae Trinitatis  
Dicitur dicitur dicitur in Corin. Floruit. exprimit eam formam hanc, sicut dicitur, in  
c. 3. ad formam absolutio[n]is factam e[st] in illis verbis absolvo te. et vult  
non. proprietas hanc q[uo]d e[st].

Art. 3. si dicitur sicut ab Eccl[esi]a hanc simplicitate[m] n[on] ad factum e[st] si dicitur  
sicut hanc ad in expressione[m] facti, t[er]m[in]i auctoritate[m] ex qua dicitur sacerdos. N[on] e[st] facti  
Eccl[esi]a in N. q[uo]d Eccl[esi]a in locis ubi p[ro]p[ri]etate[m] q[uo]d e[st] eam formam integram sicut hanc ad  
expressione[m] signatam, et instructio[n]em factum, n[on] e[st] ad valore[m] facti, neq[ue] vobis  
hanc decidere questione[m] in. Illud q[uo]d p[ro]p[ri]etate[m] quoniam ex iis verbis n[on] e[st] facti  
ad absolutio[n]em; adeoq[ue] et p[ro]p[ri]etate[m] sacerdos q[uo]d p[ro]p[ri]etate[m] Eccl[esi]a hanc p[ro]p[ri]etate[m]  
integram formam ordinariam, p[ro]p[ri]etate[m] hanc valide absolvo p[er] sola verba absolvo te.  
Art. 2. n[on] valida e[st] absolvo p[er] formam q[uo]d e[st] facti in sua absolutio[n]e exprime[re]  
no[n]e[m] Dei facta e[st]. q[uo]d e[st].

Dicitur in sua absolutio[n]e sine expressione auctoritate[m] dicitur, sicut sacerdotem absol-  
vere auctoritate[m] p[ro]p[ri]etate[m], sed facta q[uo]d sacerdos absoluit auctoritate[m] p[ro]p[ri]etate[m] falso e[st] q[uo]d e[st].

Art. 4. n[on] utriusq[ue] originis; nam verba illa absolvo te a peccatis tuis in nomine S[an]ctae Trinitatis  
absolvo te ex auctoritate[m] q[uo]d e[st] in tali officio, sicut auctoritate[m] i[n] p[ro]p[ri]etate[m] p[ro]p[ri]etate[m] q[uo]d e[st].

Art. 3. n[on] in sua bap[te]m n[on] e[st] expressio S[an]ctae Trinitatis, quia illud  
est eam p[ro]p[ri]etate[m] a Deo, sed e[st] facti p[ro]p[ri]etate[m] e[st] p[ro]p[ri]etate[m] a Deo q[uo]d e[st].

Art. 4. n[on] nam alio in dicitur facti, sed exprime[re] dicitur auctoritate[m], q[uo]d in dicitur  
est eam p[ro]p[ri]etate[m] a Deo. igitur dicitur in bap[te]m n[on] e[st] expressio auctoritate[m] dicitur  
expressio e[st] q[uo]d e[st] facti in instructio[n]e. r[ati]o q[uo]d p[er] bap[te]m hoc p[ro]p[ri]etate[m] factam unum  
p[ro]p[ri]etate[m] mysterium e[st] S[an]ctae Trinitatis.



Constat absolute ab omibz mortalibz et sic hinc superflua e, qd unum mortale  
sine alio dimitti nequit. excusari hinc potest si proferat ex intentione absolvendi  
potentiam ab omibz tam venialibz qm mortalibz de qbz secus debet dolere auctoritate.  
Annoto. r. talia et facta qbz sacerdos dicitur remitto tibi, condono absolvo  
et hinc. r. ad e qd valet facta qd differunt substantialiter a facta simpliciter  
natura, habent tamen diffinitam qd facta synonyma cum illa absolvo te, quilibet hinc  
sub gravi peccato tenet se reformare unali praxi salite.

Artus 2dus.

Quem sensum habeant verba facta de absolutione.

Hinc quaestioni occasionem praebet difficultas illa qd requiritur in explicando,  
quomodo sacerdos vere absolvat illos qui si qd fecerint nisi peccata et prava consilio  
perfecta, et si suspensum sintm potestatem aliorum iam remissa; mirum e in qd sententia  
hinc obierunt qd modo illi qui olim pulverunt ad sintm potestatem requiri qd sententiam  
perfectam, sed alii e qd qui vult doctrinam dicit admittunt peccata aliorum remissa  
causa e nam sufficientem absolutionem, imo e alii: ut Chagiff: sententia in  
11to dist. 18. docent sensum absolutionis hunc e: ego pronuntio, seu declaro  
peccata tibi esse remissa. r. ad alium Gabrielem hunc sufficit: ego absolvo te  
ab obligatione peccata denuo qd fecerint. qd hinc Hugo videtur putat in verbis sequi:  
hinc: ego te absolvo a poena aeterna. 11to. Alonzi et f. Bonavent.: remitto tibi  
poenam hinc. g. hinc Bedina hunc sensum: aperio tibi sacramenta regni coelorum.  
11to. Caietan. putat hinc in casu quo peccata ante absolutionem remissa sunt,  
solum hinc hunc sensum: libero te a reliquiis peccatorum secundum ordinem ad  
promissum inclinabilem. 11to. Coninch putat verba absolutionis significare videtur  
et vago quodam modo liberatorem e a culpa et a poena si autem hinc ob  
indignitate quadam ad recipiendum hinc beneficia, qd putat hinc remanere in eo  
qui aliquo peccavit qd sumus, e desso fit. 11to. Thomista pleriqz ob multam  
recentioribus putant hunc e sensum facta: ego tibi impendo sintm seu benefici-  
cium absolutionis; qui sensus ne fit veritatis et negatoris a goretta hinc dicitur  
in num. 113. Annoto de pul. 2. q. 2. sect. 2. f. 3. et alii hinc imponit: qd qd hinc  
tibi sintm, qd hinc e absolutionem a peccatis tibi, et qd hinc hinc qd hinc ex peccata sua =

Una

remissionem peccatorum; ita ut per absolutionem factam directe si quis est peccator,  
virtualiter remissio peccati, seu peccati gratia ex sua habet virtutem expellendi peccatum,  
et in hoc aliunde infirmitate non habet actualiter, sed illa remissio. Tamen Cardinal.  
de Sugo cum quo scribunt plerique scholastica et alii recentiores putant sensum  
saepe scripturae huius: ego tibi remitto peccata tua. cum qd. f.

Proposito. Sensus verborum saepe absolutionis est, ego tibi remitto peccata tua.  
Et in eo est institutio facta, interum si nullum sequitur vocum ex qd. offal,  
ab hostibus propositam, sed ea voluntate vocis illa, cum maius eleuauit ad se facti,  
ut patet in alijs factis, alij si quis ab hostibus inpropta hujus verbi ego te absoluo  
ad peccata tua, non est alia qm, ego tibi remitto et dono peccata tua qd. c.

Tibi vero verba absolutionis faciunt illum sensum quem sacerdos apprehendit  
dum absoluit, sed sensus quem apprehendit sacerdos non est alius qm tui remittit tibi  
peccata tua qd. c. in certis qd. sacerdos profert illa verba ad significandum  
ad se remissionem, qd. ille mente apprehendit, alij qd. a se profert mentem loqueretur qd.  
in tali sacerdos absoluit apprehendit, et vult directe profert illud qd. faci-  
endi a Christo potestatem habet, sed potestatem tibi per absolutionem factam remittit tibi,  
qd. absoluit apprehendit et vult remissionem peccatorum directe. Ade significatum  
directum illarum vocum absoluo te qd. c. est remissio peccatorum, si an infusus gratia  
exhibetio facti remissio peccati, apperitio paradisi, et qd. sacerdos et nullatenus  
et si nisi penitus indirecte apprehendit pat. dum profert verba absolutionis.

San. nulla ex praedictis sententijs satisfaciunt huius difficultati, nec alia modo  
distingui potest explicatio verborum saepe qd. c.

Et tunc a se proxi remissione aliarum opinionum. sit: sententia in a magistro dam-  
nata est a Concilio Trid. Sess. iij. c. 3. et 6. Item Can. 9. 3. et 9. A falsi, et falsata  
manet ex dictis supra q. i. ar. 5. ubi de effectu facti potestatis. Ita explicare  
nequit quomodo absolutio dari potest soli venialibus cum non sit obligatio casti-  
tatis vel nec peccata iam et remissa. deinde potestatem clauis incedit ordinari ad  
remissionem peccatorum a se ad remissionem obligandi excludendi. Et haec sententia  
supponit qd. remissio peccati quoad culpam remaneat realiter peccata omnia qui vellet  
per absolutionem qd. coincidit cum praedictis damnatis. Ita relati supra  
q. i. ar. 5. ista sententia supponit, sacerdos non absoluit a peccatis sed a peccata  
tam qd. ibidem refutatum est. Et haec supponit qd. potestatem remissio facti. Relati tibi  
culpa mortalis maneat realiter et indirecte, qd. ista coincidit cum praedictis  
damnis.

De iura  
indivisi  
quod  
namly  
peccat  
qd. lig  
no die  
absolutio  
libi impo  
habitu  
con absol  
et hali  
libi ista  
verba  
sacra  
libi op  
negati  
si ad  
per  
ego le  
quon.  
neq. ita  
q. i. opp  
absolutio  
sacerdos  
sacra  
quon  
leg. h  
q. i. ar.  
absolutio  
qd. dam



Ita supponit saltem esse quod possit per praeiudicium absolutio liberari a praeiudicium  
 inordinabilibus, quod non potest. supponit nam in hoc re late fieri remissionem peccati  
 quoad culpam et poenam. Sed hoc non potest recordari potest in ordine ad personam aliquam,  
 cum illis qui aliquo peccato sunt indignos, reposita ad beneficia, quoniam aliter a  
 peccato et culpa liberi deinde talis indignitas sibi remanet et erit in fine vita,  
 quod hoc potest cum tollere, aliter postea absolvi si de novo peccata clauis subiacent  
 non dicit potest a quorum absolui. Ex huiusmodi recitata opinio quod cum  
 celebrissima est utique exponere videtur admitti potest, nam si dicat Iohannes hoc est ego  
 tibi impendo sententiam absolutiois, et est sensus identicus et pure negatorius, et absoluit  
 habebit sententiam pro obto cum sit praeiudicium parvum sibi, hoc autem dicitur non potest  
 cum absolutio non sententiam, sed peccata tollenda pro obto habeat. Deinde absoluit  
 in tali sensu potest esse aliquid actum sibi, utique supponere, negare, quoniam ad  
 illius effectum sibi si quis porrigendo Eleemosinam dicit tibi Eleemosinam, illa  
 verba sunt quod mecum dicitur Eleemosinam. negare denique in eadem opinione dicitur  
 sensum hoc est ego impeto tibi gratiam sibi in de se remissionem peccati. Immo si  
 talis suppositio videtur supponere quod impetret quod faciat quod faciat gratiam quod  
 negatum est ubi de caetero sententiam in genere. 2. praeiudicium quod dicitur  
 et adhibetur si verum est et sententiam si peccata in sententiam potest remissionem peccati  
 per condonacionem sententiam sine in facione gratia sanctificanti si est verum et  
 ego de absoluit, et hoc liberari a peccato quod negare et tibi remissionem sensu ego tibi impeto  
 gratiam. 3. si hoc libet hunc sensum non potest absolvi si hoc qui impetret  
 mera peccata venialia quod gratia sententiam potest non est de se remissionem venialium quippe  
 quod non opponatur gratia sanctificanti. Denique vox absoluit et remitto in sententiam  
 absolutiois sibi libet eandem significationem quod sibi in illis locis ubi Christus ait quocumque  
 solueritis quoniam remiseritis peccata. Sed nullus Dionysius pulchrum consilium nullus  
 scriptura impugnat suam suam sibi Christi verba saltem significationem verbum,  
 qualem haec sunt opinio, sicut quod absoluit, quod standum est signum  
 eius simpliciter literali.

Obj. 2. remittere sententiam est cedere iuri ad eam puniendam, sed quod pariter dicitur  
 absoluit a peccato iam aliter remissionem non potest. Sed non cedere iuri ad puniendam,  
 quod dum absoluit ab eiusmodi peccato absoluit non sicut remitto tibi peccata.

Debitum non potest cedere iuri quod aliquis contra se non amplius durat nisi si detur  
debitum ideo honoris et illud soluerit nisi non sibi et serio dicere cedit iuri quod  
subi ad hanc solutionem et remitto tibi debitum quod sibi in casu proprio  
et proparis non potest remittere debita iam officia.

Q. D. magistri casu hinc: nemo potest cedere iuri si ius illud sublatum fuerit per  
condignam satisfactionem aut auctorem in exemplo allato C. d. si remissum fuerit p  
gratuitam donationem vel quodlibet in remissione petitionum quod culpam hanc et quod  
condonatio gratuita culpa tollit et firmat. sed potest iterari, quod et proparis  
absolvit a petitionibus aliunde remissis.

Ans. imo remittere petita est officere vel petita quod antea erat, non fit amplius.  
Quod vel petita remittat vel absolutio gratuita. Sed adhuc existit. Dum remittit?  
Q. D. quod dicit adhuc existere si remittat iure C. d. si remittat rdo, seu  
olim facta remissio firmat per novam absolutioem N. qd. sicuti vel qui contra  
habet vim obligacionem ex voto, illa obligacio priora non debuit, vel am remittere  
votum, et obligacio inde gratuita et firmat non nequee vel qui casual voto, illa  
et vel qui iure absoluat non illud priora absolute, vel am absoluat rdo, non nequee  
vel habeat aliquod petita actuali perseverans.

Ans. 2. vel qui alium ad vincula soluat, seu emittat ex carcere vel adhuc ei  
in vinculis et carcere, quod et vel sacerdos vere et serio absolute a petitionibus  
et existere in illis. an certum est minus est iustitia hoi iam a pluribus annis e  
carcere et vinculis soluto non nisi iudiciale. dicitur ego sua vincula solvo, de  
carcere exiit.

Q. N. qd. disparitas est quod omnia est carcere solutio civilis vinculorum hanc sua  
et proinde et magis potest iterari circa idem casu obtin, ac alia circumodi ad moral.  
eriales, quod illa mutant suum obtin vel circa illud amplius versari non potest, seu nono  
potest generare eundem lapidem. alio am est de ad moralibus vel est cepit iurium,  
obligacionis, quod dicitur volo de delicto, relicto venia et alia circumodi quod circa  
idem obtin iterari sapienter possunt. quare sacerdos vere et serio in suspensio  
fote de ista petitionibus loqui dicitur potest ego te absolute non minus ac possidet de  
idem: ego voleo, retrado mea petita.

Ans. 3. si absolute factis ista petita iam remissa in sensu obvio iterari  
et verificari potest. potest et iterari factis Matru in casum personas Matru  
iam ligatas, et sic in factis quod dicitur personas gratuite, et minus dicitur

margin notes on the right edge of the page, including fragments like "casu hinc", "si remissum", "C. d. si remittat", "N. qd.", "et proinde", "eriales", "potest generare", "idem obtin", "fote de ista", "idem:", "Ans. 3.", "et verificari", "iam ligatas", "et sic in factis".

Contraque loqui poterunt obsequi gratiam scilicet, quodcumque iterabunt multum gratiam  
salvum gratiam quod est.

R. N. scilicet in disparitate, quod in facto matris vel legitime gratia namque  
der matris scilicet proxima. talis est matris et una traditio, quo gratiam multo  
tradunt in sua corpora, talis autem ista traditio repolit et sicut in facto  
potest de novo iterari potest gratiam eorum potest.

Q. 4. si absolutio dicitur cadere potest in facto iam remissa liberali clausula  
subiecta, poterit et absolui qui non peccavit falsa gratiam quod est.

R. N. scilicet si est propositio: de absolvo et erit falsa, quod non est obtem.

Q. 5. in facto extremo unitionis verba ista sunt indulget tibi. Reg. veris.  
can. et infirmo non alio peccaverit quod est in pari casu verba absolutiois.

R. N. quod est disparitas, quod ut dicitur in illi extrema unitione verba sunt illi  
in unitione sua generalia sunt cum duali dicitur si in potest fuerit dimittent  
ei, et sic in omni casu generaliter verificari potest, nisi est de facta absolutiois.

Q. 6. sacerdos cum absoluit veri dicitur factam absolutiois, quod verba  
sunt sunt hunc sensum tibi impendo factam absolutiois.

R. N. quod aliter est qui baptizaret vel aliud diceret quod: dero tibi factam  
baptizati quod dicitur potest, quod talis facta sensus potest supponit quod factam factam  
an factum non supponit, sed hoc pars ista facta facta habet, et in dicitur factam  
effum facta et de factam ipsum.

Q. 7. in quo est absolutio signat quod dicitur, aliquid dicitur gratiam quod est de se remissi-  
vam potest, quod eandem signat et sic sensus facta erit ego tibi dero factam quod  
est de se absolutiois et gratiam quod est de se remissionem potest.

R. 8. in signat conuenienter implicite et indirecte hoc dicitur et signat dicitur  
et formaliter. N. in et dicitur in hoc eadem dicitur N. est. absolutio signat  
dicitur remissionem potest, hoc autem ut aliunde nouimus factam per infusionem gratiam,  
unde hoc ipso quo signat remissionem potest, signat et, sed conuenienter tamen indirecte  
in fugio gratiam.

Q. 3. 1. Tho. 3. pte. q. 84. ar. 3. ad 2. tradit illam remissionem ego  
tibi impendo factam absolutiois quod est.

R. 8. autem tradit hoc meliorem, et obliuionem quod factam impedit facta a com-  
batio allata. Con. tradit hoc absolutio carum et suam. N. autem quod 1.

De hoc loco aliter refertur et merito riuat hoc remissionem factam, et possessionem a magis.  
sent. Etiam et subdit. etiam per factam remissionem ego de absolvo, id est factam absolutiois.

tibi impando nro dolo expositorem n' rapert' h'm suam sed ut prior meliorem  
qualem eam libenter agnoscing.

*Ally gluy.*

An scia absolutio iudicialis aut populi ee deprecatoria.  
deprecatorie profert si sacerdos per eam quib' h'm. t' a' deo precor veniam  
pccanti; eam si profert n' solum pcc, sed et debere de nuctual olim quidam  
Abbas Alensis, Craicron, Loravani. c. sed eorum sententiam iam h' d. Thom.  
opusculo 22. benerarian, prequam p'uegam, alii v' post' d'ic: eam plerumq' oronem  
opretal. eam h'm die sepultam hodie gl'm quod priorem p'tem, qd' vabal si  
deprecatorie profertur, noviter suspensio post mortuum Laurong, Juening  
et plures alii in gallia, quos citat et sequit' Gulion. in sumario tui d' h'et h'oc  
ima c. 3. q'na quos cum q'ni' fid'

Proposio scia absolutiois ut vabal, sed n' deprecatorie, sed absolute  
iudicialis e' saltem imperatine p'ferri iudicialiter.

H' ino argulo d. Thom. ex infirmitate huius facti p'cto: Cuius infirmitas  
facti p'cto n' dicit quomodo p'cto d' remitti p'cti, sed absolute quomodo  
p'cto remigentur remitteri est, qd' scia absolutiois ex sua infirmitate n'  
deprecatoria sed absoluta e' et authoritativa.

Concl. Moral. in decreto unionis, et d'ic. sep. 14. c. 11. docet. sciam  
absolutiois in qua p'cipua huius facti v' p'cto e' ee verba illa ego te absolvo  
et quamvis de more ecclie laudabiliter soleant adringi precy, ea t' n' ee de  
rabe scia; atqui verba illa ego te absolvo n' ee deprecatoria, sed absoluta,  
cum sacerdos iudicialis sigol' se dei nro remittere p'cto qd' e'.

Par ino ex eadem d'ic. sep. 14. c. 11. absolutio p'cti ee ad ista acty iudi-  
cialis, quo a sacerdote velut a iudice facta pronuntiat, sed facta iudiciali  
a nullo iudice e' sub p'ctulo h'm deprecatorie profert, nec sic p'ctula valet qd'  
vob' si absolutio p'cto ee deprecatoria, p'ctibus h' absolueret per verba illa  
p'cedentia; in p'ctis hui' e' indulgentia e' d'ic' in p'ctis hui' qd'  
absolut' qd' sacerdos illa profert optando, et rogando veniam p'cti p'cti;  
sed hoc e' q'alsum, dum qd' ut decloravit d'ic. loco cit: ille p'ctis; p'ctis  
ad sciam absolutiois in qua p'cipua facti v' p'cto e'; dum qd' illa verba a  
quolibet e' n' sacerdote, et super quolibet p'ctum, et n' de p'ctum ad absolutiois  
p'ferri p'nt optant. 3. si valeret scia deprecatoria tenore; qd' ecclie approbat.

imo ordinare, ut in eodem talis fuerit adhiberentur, quoniam qualibet  
sufficiens ad officium suum, quod non potest admitti cum valida ubique solennitate  
improbat quod. Sed cum in parte, quod dicitur in rituali, per ordinem ubi eodem  
finito ordinari dicitur, illa oratio, et postea modo proferantur verba illa ego  
te absolvo.

Quoniam ergo in infirmitate sunt poenitentia per verba illa quorum remissionem in alio  
sunt potestatem remittendi poenitentia, quod per gratiam sanctorum debent potestatem petendi  
morborum poenitentia. Sed per gratiam sanctorum non potestatem morborum remissionem  
et absolute petendi, sed deprecative in quod. In videri coram quod Christus dicit  
Matth. 9. v. 13. legimus Aplos. De se potestatem curandi infirmos et cunctandi poenitentia  
in ring absolute dicit curare infirmos, et de se potestatem. in 1. q. 1. de eorum. c. ult.  
poenitentia cunctandi, per se potestatem. in v. 1. ex eo quod videri, quod Aplos. h. h.  
potestatem usque fuerunt in deprecative sic Petrus ait. 9. v. 34. Curant illum  
paralyticum dicit: Teneas paralyticus. Christus.

Quoniam vero. N. in parte et taliter dicitur quod Christus illi ut magis illum potestatem petendi  
Aplos. in parte erit dicitur magis quo volebat illam potestatem exerceri in in v. 13.  
potestatem colatibus quidem prout sube. Tradidit et parati dicitur, coram sit, quod in  
infirmitate sunt poenitentia quod dicitur potestatem absolute et iudiciali remittendi poenitentia  
per gratiam v. 13. Curant illum nullatenus de haurit modum eam administrandi, quare hoc  
et ab Aplos. de se potestatem exerceri fuit. hinc

Aplos. N. e. in parte et legimus hunc alios. Nos gratiam curandum in depre-  
cative sic absolute verbis iudiciali et imperatiue administrasse sic act. 3.  
illi Claudio dicit Petrus dicit. Dico surge et ambula.

In tali modo. Si. Quid plerumque solem absolute vocant orationem.  
de deprecatione sacerdotis sic f. Augus. c. 3. de baptis. 28. magis in parte non  
sicut baptis expoli non potest, quod est aliud nisi oratio super hominem. in 1. q. 1. superum est Christus  
non infirmitate solem absolute per modum sententia iudiciali.

Quoniam vero. N. q. 1. sum est Si. Quid solem absolute vocant orationem et voluit in quod loqui  
illud complectum ex promissis precibus et solem absolute dicitur oratio aliqua sicut  
officium dicitur de ordo seu precis horarie quamvis multa in eo sint, quod non oratio  
in 1. q. 1. de hunc scriptura v. 13. Non est non oratio minus proprie sumunt prout  
absolute in se absolute movet. Deum per modum impetrati, ut per infirmitate  
gratia poenitentia remittat. eo modo quo verba quod dicitur super appellat precis et supplicati  
sacerdotum, cum in coram sit solem gratiam non est deprecationem.

*Resp. 2.* *Latina* diu usa e in absolukione rilu deprecatorio qd dicitur  
foam appelland orationem in illud modum absolventi dicitur deprecatorium.  
anq lapi certum supponit Duhamel locu ill: ex antiquis ritualibz ubi n reperitur  
nisi oratio pro pntis poenite.

*P. J.* anq usa e rilu deprecatorio apparetur et maolt quoad vore pntis honet.  
deprecatorio foaly e ex intentione absolventis. N. anq et qd. in rntis hui  
inertum e ax rilia olim in absolukione pntis usa fuerit formula quadam depre-  
catoria apparetur: Et e ex antiquissimis forsan ritualibz n superior foa  
absoluta, qualis defacto ubiqz adhiberi, inde h inferri o p. rilia n s adri-  
buisse foam aliquam absolutam, foa e pntem olim fore sola traditione  
vray mittentem ad posteret, ne facile insererentur libri publici, ne cum libri  
sole, viderent in marg gentilitia verba pntis ab eis profanerent. deinde  
e in quibusdam antiquis ritualibz reperitur hoc verba: absoluit. seu soluit  
ut alii legunt absoluit se dicitur filij e. pntis s. hoc h n fuerit foa  
ypa absolukionis, p h oratio filij illi: filij n pntis (pntis) que adhiber  
iuxta rituale pntis: ante foam. Et si pntis foam, n fuerit deprecatorio  
n nisi maolt et apparetur, et e pntis imperatua ex intentione pntis et  
indicatua absoluta alij n conditio raria.

*Resp. 3.* author qro quem agit hie P. Thom. opus. 22. supponit foam indi-  
cationem, h n fuisse antiquorum 30 annis, qd pntis fuerit dicitur deprecatoria  
qra videri certa cum s. Thom: talen suppositionem n edarguit.

*R. N. G.* nam s. Tho: ibidem talen suppositionem arguit mendacii, ex eo  
qd pntis iam le ante amos mille ducentos dixerit, quomqz soluerit et quom  
remiserit, absqz ita inflicerit absolukionem iudicalem, qualis n e deprecatoria.

*Resp. 4.* cragist. sent: quomqz ex oibz antiquis pntis soluite collegit foas  
pntem nullibi h mentionem sicut foa absolukionis absoluta, imo quilibet  
Parisienis aperte scribit: qd pntis n dicit more iudicum foranum: abso-  
luit se, sed magis admodum sicut super eum ut pntis del graam et absolukionem pntis

*P. C.* cum s. Thom. ibid. N. G. qd rays Lombardy mentionem sicut alteris foa  
deprecatoria rays Guibelmus per ea verba voluit aliud qd qd pntis n absoluit  
lapi iudex pntis, sed lapi s. vicaris, qui ponit foam pntis, qua posita pntis del  
graam. hie ut ibidem ait alijqz huius doctoris authoritas h imperatua qd  
Parisienes suo hie qd docent absolukionem verbi absoluit dicitur e.

Art. 1. Sicut gratia de facto ubi non deprecatoria, quod signum est habere olim  
 apud Latinos in usu fuisse, tamquam de facto approbata ab ecclesia Latina, quod non negat  
 gratia valde absoluit. aut auctoritate sententia gratia imponit in ritualibus  
 gratia realiter absolutionem (4. de concordia inter occidentales et orientales c. 3.  
 si. Nam et eia ob hoc, non ut apud Gersonem hic dicitur: in. r. 22. refertur  
 qui in nomine s. Dominici propaganda fidei causa dicitur non esse in ritibus orientalibus  
 in Euchologia quod de ritibus graecorum recentiora edidit, gratia quoniam more saltem  
 promittunt absolutionem non prout dicitur et sic non qui mandatum ligandi et  
 solvendi potestatem de iure habuerunt, sed iure suo hoc potestatem fecerunt. Sed  
 deinde absolute subiungunt: Ego vero indignus eia formae absolute legi et  
 habeo te absoluit, quod iuxta officium loci est. in proprio graecorum idem legitur, ut  
 te absoluo. unde quod ibidem refertur officium in aliis locis graecorum aliis  
 adhibuisse formam deprecatoriam iure, vel factum et ex errore.

Art. 2. modus proferendi sententiam iudicalem iudicialiter arguit in iudice potestatem  
 principalem, sed sacerdos non potestatem principalem absoluit a peccatis, quod non absolute  
 sed deprecatorie sed proferre solem.

Art. 3. non nam est iudicium delegatum si proferunt sententiam absolute, imo hoc est officium  
 sententia iudiciali, nam modus deprecatorius in natura iudicii non signat potestatem iudicandi  
 aut procedendi per modum iudicii, sed in potestatem iudicalem immedicandi quod iudicium  
 est ab antiquis et hodie sacerdotibus in sententia potestatis iudiciali et non  
 est potestas, sed iudicium. non videtur in negari potestatem olim quodam in locis adhi-  
 buisse formulas, quae ad signandum in sacerdotibus potestatem in delegatam videbatur  
 ad repraesentandam columnas hereticorum, qui eorum inprobatam sacerdotibus remittere  
 potestatem potestatem absolute et principali talis reperitur illa. Sed de hoc non est  
 absolute. Sed non deprecatorie proferantur, sed et iudicialiter et imperativaliter  
 non quod sacerdos proprie imperat deo vel absoluit, sed quod tali modo loquendi  
 intimet suam intentionem et volentem quod ex potestate iudiciali sibi collata vel  
 habet a deo potestatem liberari.

Art. 4. ut.

An absolutio dori potest sub conditione.  
 Conditio sub qua datur absolutio est potestatis et de praeterito si dependat ab  
 aliqua re et factu praeterito v.g. si desisteris iurare ablatum de absolvo. et deo.  
 de praesenti v.g. si vere doleris, si ex animo es dispositus ad desistendum te absolvo.

Et 3tio. de futuro v.g. si post haec n' amplius p'cessu de absoluto. proterea condi-  
tio de presentia t' e' possibilis et pertinet ad futu. v.g. si feci dolia, t' e'  
impossibile aut impertinet ad futu. v.g. si sum omnipotens e' absoluto.

Proposio. n' valet absolutio data dependenter a condicione de futuro aut  
presentia & impossibili, bene t'n data dependenter a condicione de praeterito et  
presentia possibilis sine pertineat ad futu. sine n'.

In una par' omnia absolvent' sub condicione de futuro t' presentia verba sic  
absolutiois conditionalis ut t'n n'ca sca q'libet h'c et n' futu q'd non  
proliq' q'd condicio implebit' t' per se an conditionalis prolata h'c et n' valet  
q'libet futu alia t'n ut notat per eam significari aut q'ferri futu appu.  
sed h'c solum q'd condicio implebitur sed ex alio modo valde q'ferri p' absolute

sub condicione de futuro q'd  
t' n' in i' modo: h'c q'd si q'd implebit' condicio n' est amplius verba futu.  
nec ma' proxima futu. adeoq' h'c n' p' q'libet futu, h'c q'd ex institutione  
sua p'cedit q'ferri futu. d'et habere intentionem q'ferri futu t'n t'n  
can ponit ma' et p'feritur q'd futu. deinde nec valde fieri p' r'edem.  
q'd t'n n' p' se posse ponere de h'c futu. t' et sic valde suspendere eius effectum.  
cum e' futu n'ca causat' suae effectus, t' subito h'c et n' r'ile dispositio effectus  
futurum n' dependens a futuro, ut notat. h'c et n' ponit t' n' ponit r'ile r'ile futu

Ad 2da par'. absolutio data sub condicione presentia impossibili sine h'c p'cedit  
ad futu t'n, imposit' effectum futu, q'd absolute sub tali condicione data n' valet.

Ad 3am. tali condicione adiecta impedit intentionem absolventi, q'd. an' p'cedit.  
hoc ipso quo quis dicit solo se absolute si scia omnipotens, n' p' h'c et  
intentionem absolventi, cum implicat tali condicio a qua n' p'cedit intentionem

Obi' 3: et 4. p. ad valorem futu p'cedit ut et o'm aliorum requirunt et  
sufficiunt. t' n' ma' q'd et intentione n'ca h'c et n' volentis facere  
q'd h'c et n' p'cedit, sed nullum ex h'c excludit p' condicione de praeterito t' de presentia  
posita adiectam absolutiois, si recipit posita, t' ponit q'd h'c et n' p'cedit a qua  
caus' absolutio. q'd.

Obi' n' in i' n' de ma' sed solutio p'cedit q'libet q'libet. nec q'd, h'c et n' p'cedit  
integre p'ferri quoad effectus. nec deniq' t' intentione n'ca non facit  
absolvent' dependenter a condicione de praeterito t' presentia p'cedit. h'c et n' p'cedit  
absolvent' si ipse posita sit, t' ponit tali condicio v.g. si possibilib' t' p'cedit t'  
sufficere q'd si condicio de praeterito impleta sit t' de presentia impleta, h'c et n' p'cedit  
dependens a tali condicione, in tali condicione n'ca hoc ipso transit in absolutam, adeoq'  
deest o'm futu. requisita.



Car. Intra potestatem ad administranda implicite etiam actu exercito sub laicali quibusdam  
 conditionibus de proterito et presentibus, quod e dala sub eundem conditionibus expresse valet.  
 Quia certa est, quod quilibet explicita potestatem nisi sensus sit expressus, non magis  
 impedit valorem potestatis quam quilibet servat adicula. Atque an expressa, quod nullus potestatem  
 absoluit nisi sub laicali, hinc conditionibus. Nisi bene intelligatur, si habeant veram potestatem absolventi lego.  
 Nunc conditiones quocumque, quae non tollunt significationem verborum expressum non impediunt effectum  
 potestatis, sed conditiones de futuro non impediunt. quod est.  
 N. H. m. quia verba ego de absolue signant potestatem hanc et non velle potestatem absolvere  
 Quia autem de futuro et de presenti impedit adicula abstineri hunc sensum tollit. ex his  
 inferre potest quodammodo, potestatem ex reali causa dare absolventem sub potestatem de proterito  
 et presenti. Vg. si dubitatur an puer quilibet sit legitime de presentibus et capax abstineri, nec  
 potest de tali de presentibus fieri certior non an liceat absolventi adicere conditionem de futuro.

§. 11. 5. 12.

Experiuntur reliqua dubia practica de absolvente.

Quare si an et quomodo pluribus filii potestatem absolventi.  
 In casu necessitate ubi in mente pluribus male non potest fuisse suspensio fieri absolventi  
 singulorum in parte, potest utique potestatem pluribus valide dare absolventem, multata in parte  
 de eadem dicens ego vos absolvo. Ratio imo est quia de suspensio valet potestatem quod  
 haberi oia illius expressa, sed in tali casu habet in via potestatis, illud officio aliquo generali,  
 veluti, et absolventi non multata sunt, expressa: quod est. Ratio vero est, quia potestatem absolventem  
 dari in honore absolventi, aliter est falsa et contra mentem absolventis, tamen talis casus  
 facit et habet intentionem absolventi nullam filii. quod est.  
 Quod autem id licite fieri non potest, nisi in tali periculo, ratio est, quia extra hunc casum  
 nulla potest assignari sufficientem et rationem, deo reverendi a quibus et potestatem talis  
 practice absolventi singulis sigillatim.

Quare si an et quomodo unum a pluribus ministris dari potestatem absolventi.  
 Primo potest pluribus sacerdotibus filii absolventem tandem ponit tandem. ratio est, quia  
 potestatem ponit tandem eadem potestatem et suspensionem filii pluribus sacerdotibus quilibet in mente  
 ordine ad absolventem, quod potestatem pluribus potestatem potestatem absolventem absque potestatem, si e pluribus filii  
 potestatem absolventem eundem. Sed illud est in mente filii, in mente ministrorum, in mente ministrorum, an singulis potestatem  
 Quare quod absolventem an in mente ministrorum nos absolventem. ratio est, quia potestatem potestatem potestatem  
 potestatem absolventem, et dicitur nos absolventem. ratio est, quia potestatem potestatem potestatem  
 nec absolventem sigillatim, an quodammodo absolventem filii absolventem, quod talis potestatem non obest valet potestatem  
 que potestatem potestatem de dilatare et revocare absolventem, absolventem sigillatim.